

for Skolen. Lagtinget har bevilget 700 Kr.; den færøske Lærerforening søger nu ogsaa 700 Kr. af Ministeriet, og jeg vil med Glæde stille Forslag om en saadan Sum.

Der er her rejst et helt nyt Spørgsmaal: de færøske Børns Ferierejser. Jeg vil gerne medvirke til, at der kommer en god Ordning paa denne Sag, og jeg vil gøre opmærksom paa, at allerede sidste Sommer har de færøske Børn, der var hernede, haft Andel i fri Rejse paa de danske Baner af vor Ferierejsekonto. Jeg skal gerne give Tilsgagn om fremdeles at behandle dem med Velvillie.

Jeg takker baade det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og det ærede Medlem Hr. Ibsen for deres Interesse for det kongelige Teater. Jeg glemte sidst at sige, at alle Forestillingerne paa Teatret, ogsaa Eftermiddagsforestillingerne, overværes af den paagældende Forestillings Instruktør, der paataler Afgivelser fra Instruktionen, men det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen behøver ikke at føle sig brøstholden over mit Svar, jeg har ikke villet etablere en fornærmet Utilnærmelighed. Jeg har kun villet sige, at jeg har ladet hans Klage gaa videre til Teatrets Direktør, som sikkert lader den gaa videre til Instruktøren og giver den en ordentlig Undersøgelse. Det, Direktøren paa Forhaand har taget Afstand fra, er den Tanke, at Skuespillerne ikke skulde kunne deres Roller ved disse Forestillinger, der altid er gamle Forestillinger. Der er spurgt om, om jeg ikke snart fremsatte Forslag om Dobbeltscenen. Jeg ser, der er et Blad, der beskylder mig for, at det lover jeg hver Maaned, men det bliver dog aldrig til noget. Bladet tager fejl, det er ikke mig, der lover det, jeg har overhovedet aldrig lovet det, men det er Bladene, der paastaar, at de ved, at jeg vil fremsætte det, og da de regelmæssig paastaar det hver Maaned, ser det ud, som om det er mig, der lover det hver Maaned, skønt jeg konsekvent nægter at udtale mig til Bladene om Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Ibsen har rejst det meget interessante Spørgsmaal om, hvorvidt Teatret kunde spille hele Aaret. Det lader sig dog ikke gøre. Teatret, hvor der i Sæsonen arbejdes i ethvert Rum oppe og nede, hvor der spilles, synges, danses, males, maa om Sommeren gennemgaa et Eftersyn, og der maa navnlig gøres ordentlig rent. Per-

sonalet er heller ikke saa talrigt i de enkelte Kunstarter, at man kunde fordele deres Ferier. Ikke desto mindre haaber jeg at faa Sæsonen udvidet, saaledes at der gives Forestilling i en Del af August Maaned. For Fremtiden vil nemlig Prøverne, som før begyndte den 15. August, begynde den 1. August, og det er saa Meningen i sidste Halvdel af August at give Forestillinger, det vil sige, jeg tør ikke sige, at det nøjagtig bliver hele Halvdelen af August. Men nogen pengelig Succes venter man sig ikke, thi saa længe Tivoli er aabent, er det meget svært at samle Folk til Huse.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har nu fuldstændig opgivet den løgnagtige Historie, at jeg mod et Cirkulære har befalet en Seminarieforsander at optage overtallige Elever, og ligeledes den videre løgnagtige Udformning, at Lærer-raadet skulde have protesteret. Det ærede Medlem opgiver hele denne Sag, idet han blot siger: Ja, det skal jeg nu lade ligge. Det siger det ærede Medlem ganske rølig — selvfølgelig udtaler han hverken en Undskyldning eller en Beklagelse. Og derefter mener han at have fundet et nyt Korn, for Seminarieforsanderen har udtalt, at vel er det, som jeg har sagt, at han er kommet ind i Ministeriet i andet Ærinde, men der havde været ringet til ham i Forvejen under hans Fraværelse — og dette skal nu være uhyre kompromitterende for mig. Jeg fatter overhovedet ikke, at noget saadant Pjæt kan fremsættes i den høje Rigsdag: at en Seminarieforsander i andet Ærinde er kommet ind i Ministeriet, men dog fortæller, at der under hans Ferierejse er blevet ringet til ham, uden at der blev tilvejebragt Forbindelse med ham. Ja, det forekommer mig utroligt! Jeg henleder det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Opmærksomhed paa dette Embedsmændenes Forhold til Ministeriet; jeg tror, det vil interessere det ærede Medlem, thi jeg erindrer, at det ærede Medlem for kort Tid siden ved en Fest her i Rigsdagen omtalte det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsens Erfaringer med Hensyn til „embedsvigtige“ Provster.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen mente, at den fromme Kristenkærlighed, som jeg tilskrev ham, burde vi dog egentlig alle sammen have og alle handle ud fra. Nej, jeg maa bede det ærede